Р Е Ш Е Н И Е
№ 3044

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10533** по описа за **2013** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение по НАХД № 59/2013год., постановено на 12.09.2013 год., Софийски районен съд, НО, 112 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № Р-10-359 от 28.03.2011г. на заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор", с което на основание чл.319, ал. 1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на дружеството – жалбоподател ЗД [фирма] са наложени пет имуществени санкции, всяка в размер на 1 000 лева за нарушения на чл.317а, ал.3 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, с допуснати нарушения на материалния закон. В подкрепа на това, касаторът навежда доводи срещу изложеното от Районния съд, като твърди, че с потвърждаване на процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства и материалния закон изводи и е постановил неправилно решение.

Ответникът по касационната жалба – ЗД [фирма], редовно призовани, в съдебно заседание не се представляват, не изразяват становище, въпреки предоставената им възможност.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна по изложените в нея съображения.
Административен съд София - град, VI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.
Разгледана по същество същата се явява неоснователна.
За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка.
Служител в Комисията за финансов надзор, извършил проверка на справки вх.№ 10-10-3845 от 03.09.2010г., предоставени на електронния портал на Комисията за финансов надзор от ЗД [фирма] за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Граждански отговорност" на автомобилистите по реда на чл.294, ал.4, вр. с ал. 1 от КЗ. Било констатирано, че за пет от договорите информацията е подадена след сроковете, посочени в чл.294, ал. 1 от КЗ, т.е след изтичане на 45 дни от датата на тяхното сключване, като информацията е подадена в периода след 46 ден от сключването им. При така установеното св. Ч., съставил акт за установяване на административно нарушение, връчен по надлежния ред. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП.
Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Административен съд София – град, VI касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на КФН, по повод на която е образувано настоящото производство, за неоснователни.
При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.
Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Видно
Настоящият състав не споделя виждането, изложено в касационната жалба, че логическото, систематично и граматическо тълкуване на нормата на чл. 294, ал. 1 от КЗ, озаглавена "Предоставяне на информация от застрахователите" налага извода, че вмененото с процесната разпоредба правило за поведение, се отнася за всеки един застраховател по смисъла на чл.8, ал.1,т.1 и т.2 от КЗ, който е получил лиценз за извършване на застраховане по КЗ и предлага задължителна застраховка "Гражданска

отговорност"; друго тълкуване има за резултат извод, че разпоредбата на чл.287, ал. 1 от КЗ която има идентичен състав с тази по чл.294, ал.1 от КЗ относно субекта на задължението да се правят вноски във гаранционния фонд, следва да се отнася единствено за лицата по чл.8, ал.1, т.2 от КЗ или, по същата логика, С. на гаранционния фонд /чл.290, ал.1 от КЗ/ следва да се състои само от застрахователи по чл.8, ал.1, т.2 от КЗ. Дори да се приеме, че тези несъответствия не са резултат на непрецизност на текстовете, с оглед разпоредбите относно тълкуването, съдържащи се в Закона за нормативните актове, самата непълнота или неяснота на смисъла на конкретната разпоредба изключва възможността същата да послужи като основание за административно наказателна отговорност. Последната винаги е резултат на несъответствие на поведението на дееца с конкретно и ясно правило за поведение, обективирано в нормативен акт.

Поради изложеното, настоящата инстанция намира, че СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 59/2013год., постановено на 12.09.2013 год., от Софийски районен съд, НО, 112 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.